
OBRYKNAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg fut obryknie się.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. obryczeć; poza tym XVIII w. s.v. obrzucić.

Zwrócić się do kogoś z gniewem, obraźliwie; compellare, agere iracunde a. vehementer, dicere inclementer, respondere aspere a. ferociter a. inhumane a. male a. vehementer Cn [na kogo]: Qui dixerit fratri suo racha [Vulg Matth 5/22], Ktory łie ná brátá łwego obryknie/ yákoby gárdząc á brzydząc łie niem. Mącz 345a.

Formacje współrdzenne cf RYCZEĆ.

AS